

В. М. Набедрик

Кужельний Олексій Павлович

КУЖЕЛЬНИЙ Олексій Павлович (25. 04. 1953, Київ) – режисер, театрально-громадський діяч. Народний артист України (1997). Премії: літ.-мист. ім. І. Котляревського (1999), НСТДУ ім. В. Блавацького (2001), літ. ім. А. Малишка (2008), «Київ» ім. А. Бучми (2010). Орден «За заслуги» 3-го (2013) та 2-го (2016) ступ. Закін. Київ. автомоб.-дорож. інститут (1975), інститут театр. мистецтва (1983; викл. *В. Неллі*, М. Рудіна), Вищі режисер. курси при Держ. інституті театр. мистецтва (Москва, 1985; викл. А. Ефрос, Ю. Любимов, Р. Сирота). Працює у Києві: 1985–86 – асист. реж. укр. драм. театру ім. І. Франка; 1986–88 – худож. кер. Укр. фольклорно-етногр. ансамблю «Калина»; від 1988 – засн. і худож. кер. майстерні театр. мистецтва «Сузір'я»; водночас 1989–93 – викладач, від 2009 – професор кафедри театрознавства Університету театру, кіно і телебачення; за сумісн. від 2000 – завідувач кафедри режисури Нац. академії керів. кадрів культури і мистецтв. 2001–07 – худож. кер. Міжнар. театр. фестивалю міст-побратимів «Київ травневий». Голова правління Київ. відділ. НСТДУ (від 2012). К. – автор і реж. літ. вечорів, присвяч. творчості відомих укр. письменників і митців, зокрема М. Волошина, П. Загребельного, О. Сизоненка; провів численні культурно-мист. акції з нагоди відкриття мемор. дощок у Києві О. Вертинському, М. Волошину, К. Малевичу, Б. Пастернаку; до держ. свят, днів вшанування пам'яті жертв Бабиного Яру та ін. Започаткував проведення Міжнар. театр. фестивалю моновистав «Київська парсуна» (1991–95), фестивалю камер. театрів «Сузір'я» (Київ, 1995). Автор навч. посібника «Основи режисури театралізованих видовищ і свят» (К., 2012), низки статей з питань організації масових свят і театр. видовищ.

Основні вистави

«Оленчине щастя» за Л. Устиновим (1982), «Здавалося б, одне лиш слово» А. Малишка, «Снігова королева» за Г.-К. Андерсеном (обидві – 1983), «Сад божественних пісень» за Г. Сковородою (1989), «Угорська Медея» А. Гьонца (1991), «Аудієнція» В. Гавела (1992), «Випромінювання батьківства» К. Войтили (1993), «Зачароване коло, або Колискова для Лесі» за Лесею Українкою, «Лист незнайомки» за С. Цвайґом (обидві – 1995), «Федра» Ж.-Б. Расіна (1997), «Цветаєва + Пастернак» Є. Чуприни, «Посаг кохання» за Ґ. Маркесом (обидві – 2004), «Оскар – Богу» за Е.-Е. Шміттом (2006), «Все про кохання» за Олександром Олесем (2008), «Нізвідки з любов'ю...» за Й. Бродським, О. Вертинським, О. Галичем (2012), «Прекрасний звір у серці» за М. Вінграновським (2013).

Рекомендована література

1. Мазур Н. «Сузір'я» – це Кужельний // ДУ. 1990, 2 лют.;
2. Богдашевський Ю. Престижний театр Олексія Кужельного // УТ. 1999. № 4;
3. Сущенко О. Сейф із секретами митця // Веч. Київ. 2002, 25 січ.;
4. Алексей Кужельный: «Фестиваль – это благая весть и послание любви» / [Интервью взяла Т. Ковтун] // Публич. люди. 2006. № 6;
5. Клековкін О. Космос – Київ – Кужельний // День. 2013, 25 квіт.

Покликання на статтю:

Кужельний Олексій Павлович / В. М. Набедрик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-901>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).